

รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน ที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

Thai Language learning Management Model for Chinese Students in
Private Higher Education institutions in Bangkok

XUELIAN LU¹, ทรงยศ แก้วมงคล², และ พัชรา เดชโฮม³

XUELIAN LU¹, Songyos Kawmongkon², and Patchara Dechhome³

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

Educational Administration, North Bangkok University

E-mail: xuelian.lu@northbkk.ac.th

Received March 5, 2024; Revised March 24, 2024; Accepted March 30, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 208 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 208 คน ผู้ประเมินร่างรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามและแบบประเมินร่างรูปแบบ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (EFA) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) และค่าไค-สแควร์ (Chi-square) ขั้นตอนที่ 3 ประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์โดยผู้ทดลองใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร โดยการเลือกแบบเจาะจงจำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมิน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบประเมิน คือ ค่าไค-สแควร์ (Chi-square)

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มี 6 องค์ประกอบหลัก ประกอบด้วย ได้แก่ 1) ผู้สอน

ที่ดี 2) วิธีการสอน 3) สื่อการสอน 4) การวัดและประเมินผล และ 5) ความสำเร็จของผู้เรียน 6) กระบวนการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การจัดองค์การ การควบคุม และปรับปรุงงาน ผลการประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ทุกองค์ประกอบย่อยและทุกตัวชี้วัดมีความสอดคล้องกัน ($p\text{-value} > .05$)

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหารจัดการ; การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย; สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

Abstract

This research aimed to study the Thai language learning management model for Chinese students studying in private higher education institutions in Bangkok. The research procedure was divided into three steps. Step 1: Study the administrative conditions of Thai language learning for Chinese students studying in private higher education institutions in Bangkok. Data were collected from 208 respondents and in-depth interviews with six key informants. The research instruments were a set of semi-structured interview forms and questionnaires. The statistics used for data analysis were percentages, mean, and standard deviation. Step 2: Create a Thai language learning management model for Chinese students studying at private higher education institutions in Bangkok. Data were collected from 208 respondents, and the draft model evaluated with 10 key informants. The research instruments were a set of questionnaires and a sketch assessment form. The statistics used for data analysis were exploratory factor analysis (EFA), confirmatory factor analysis (CFA), and Chi-square. Step 3: Evaluate the feasibility and utility of the administration model by experimenters in Thai language learning for Chinese students studying at private higher education institutions in Bangkok. Selected by purposive sampling from 20 respondents. The research instrument was a set of evaluation forms. The statistics used for data analysis were chi-squares. The research found that the Thai language learning management model for Chinese students studying in private higher education institutions in Bangkok consists of six main components: 1) Good teachers; 2) Teaching methods; 3) Teaching media; 4) Measurement and evaluation; 5) Student success; and 6) Thai language learning management processes for Chinese students consist of four steps: planning, organizing, controlling, and acting. The results of the model evaluation in terms of accuracy, propriety, feasibility, and utility overall subcomponents and indicators were consistent ($p\text{-value} > .05$).

Keywords: Management Model; Thai Language Learning Management; Private Higher Education Institutions

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก ถึงแม้ว่าภาษาไทยไม่ใช่ภาษาที่ทั่วโลกให้การยอมรับว่าเป็นภาษาสากล แต่ในปัจจุบันได้มีชาวต่างชาติเข้ามาอาศัยในประเทศไทย และให้ความสนใจศึกษาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลต่าง ๆ กัน เช่น เหตุผลทางการเมือง สังคม เศรษฐกิจ การค้า การศึกษา เป็นต้น เหตุผลเหล่านี้เป็นที่มาของการสอนภาษาไทยในฐานะต่างประเทศ ดังที่ Phaengsorn (2022) กล่าวว่า ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงฐานะและบทบาทของภาษาไทยและการเพิ่มจำนวนผู้เรียนชาวต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะนักศึกษาชาวจีน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาของไทยจัดนิทรรศการการศึกษาไทยในต่างประเทศ เพื่อเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม ยุคนี้ถือเป็นนโยบายเชิงรุกด้านการศึกษาของรัฐบาลและสถาบันอุดมศึกษาไทย เป็นการรองรับการเปิดประเทศด้านการศึกษาของจีนและนำไปสู่การรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

Wiboonyasarin (2020) กล่าวว่า ในปี 2558 ที่ผ่านมา ประเทศไทยได้เข้าสู่การเป็นสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน (ASEAN) ส่งผลให้ทุกภาคส่วนของประเทศต้องปรับตัวไปตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา ผู้เรียนชาวต่างประเทศจำนวนไม่น้อยให้ความสนใจศึกษาภาษาไทย แต่การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพดังเจ้าของภาษานั้นเป็นเรื่องยาก เพราะอาจเกิดความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาแม่ของตน การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวไทยไม่เหมือนกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่ได้รับภาษาอื่นมาก่อนแล้ว จึงอาจเกิดปัญหาภาษาแม่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ แม้ผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวไทยก็ไม่อาจสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมือนกันทุกคน ดังนั้น การบริหารจัดการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติจึงมีความสำคัญเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน

Somnam et al. (2009) กล่าวว่า สภาพการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในปัจจุบันยังประสบปัญหาหลายด้านทั้งด้านประสิทธิภาพของตัวผู้สอน ด้านความแตกต่างของตัวผู้เรียนเอง และสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะปัญหาความแตกต่างของตัวผู้เรียนที่แต่ละคนจะมีรูปแบบการเรียนรู้หรือพฤติกรรมการเรียนที่ต่างกัน อันเนื่องมาจากเป้าหมายการเรียนรู้ประกอบกับมีพฤติกรรมการเรียนที่แตกต่างกัน หากผู้สอนได้วิเคราะห์ผู้เรียนในประเด็นดังกล่าว อาจทำให้บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Chairerk (2006) กล่าวถึงปัญหาของการจัดการสอน

ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศ คือ ครูผู้สอนไม่ทราบลักษณะการเรียนรู้ และกลวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนชาวต่างประเทศ จึงทำให้การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนควรให้ความสำคัญต่อผู้เรียน ไม่ว่าผู้เรียนในระดับใด ต้องรู้จักและเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนเป็นอย่างดี เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนสามารถเรียนรู้ได้ดีในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน และจะมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันเป็นที่ทราบกันว่าไม่มีการสอนใดที่ดีที่สุด และสามารถใช้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนเหมือนกันทุกคน

การเรียนการสอนเป็นศาสตร์ที่มีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย การจัดการสอนจะต้องมีการออกแบบการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ การดำเนินงานในการบริหารจัดการที่ดีจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดเป้าหมายที่กำหนดไว้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาและส่งเสริมการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาไทยให้ดำเนินงานและแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง และผู้บริหารสามารถนำข้อมูลไปปรับปรุงการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์โดยผู้ทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ

ความหมายของรูปแบบ ได้มีนักวิชาการให้ความหมายของรูปแบบไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้ Keeves (1988) กล่าวถึงการสร้างรูปแบบว่า เป็นการกำหนดมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ เพื่อชี้ให้เห็นชัดเจนว่า รูปแบบเสนออะไร เสนออย่างไร เพื่อให้ได้อะไรและสิ่งที่ได้นั้นอธิบายปรากฏเป็นระบบอะไร และนำไปสู่ข้อมูลอะไรใหม่ ๆ ด้าน Thepkraiwin (2011) กล่าวว่า รูปแบบหมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างและความสัมพันธ์ของปัจจัยหรือตัวแปรหรือองค์ประกอบของสิ่งที่ศึกษา หรืออธิบายคุณลักษณะสำคัญของปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้น เพื่อให้เข้าใจง่ายมองเห็นเป็นรูปแบบ ไม่มีองค์ประกอบตามตัวหรือให้รายละเอียดทุกแง่มุม โดยผ่านกระบวนการทดสอบอย่างเป็น

ระบบ เพื่อให้เกิดความแม่นยำและเชื่อถือได้แล้วนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ขณะที่ Khaemmanee (2007) ได้ให้ความหมายของรูปแบบว่า เป็นเครื่องมือทางความคิดที่ใช้ในการสืบสอบหาคำตอบ หรือความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์ทั้งหลาย ซึ่งสร้างขึ้นจากความคิด ประสบการณ์ หรือทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ ลักษณะที่สำคัญของรูปแบบคือ จะต้องนำไปสู่การทำนายผลที่สามารถพิสูจน์ได้ โครงสร้างของรูปแบบจะต้องมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่สามารถอธิบายปรากฏการณ์ได้ และสามารถสร้างความคิดรวบยอดได้ Wiboonsri (2001) ได้กล่าวว่า รูปแบบคือวิธีการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ตลอดจนทั้งจินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์ หรือเรื่องราวใด ๆ ให้ปรากฏ โดยใช้การสื่อสารในลักษณะต่าง ๆ เช่น ภาพวาด ภาพเหมือน แผนภูมิ แผนผังต่อเนื่อง หรือสมการทางคณิตศาสตร์ให้สามารถเข้าใจได้ง่าย และในขณะเดียวกันก็สามารถนำเสนอเรื่องราว หรือประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างกระชับภายใต้หลักการอย่างมีระบบ และในพจนานุกรมการศึกษา (Good, 2005) ได้รวบรวมความหมายของรูปแบบเอาไว้ 4 ความหมาย คือ 1) เป็นแบบอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำ 2) เป็นตัวอย่างเพื่อเลียนแบบ เช่น ตัวอย่างในการออกเสียงภาษาต่างประเทศเพื่อให้ผู้เรียนได้เลียนแบบ เป็นต้น 3) เป็นแผนภูมิหรือรูปสามมิติซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลักการหรือแนวคิด 4) เป็นชุดของปัจจัย ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งรวมตัวกันเป็นตัวประกอบและเป็นสัญลักษณ์ทางระบบสังคม อาจจะเขียนออกมาเป็นสูตรทางคณิตศาสตร์หรือบรรยายเป็นภาษาก็ได้

สรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างของความคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นเข้าใจชัดเจนขึ้น รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่สามารถนำมาให้เป็นแนวทางในการสร้างเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ โดยรูปแบบอาจเป็นแผนภูมิที่ใช้เป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ใช้เป็นหลักการหรือแนวคิดเป็นชุดของปัจจัยหรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันหรือเป็นองค์ประกอบที่สามารถรวมตัวกันและเขียนเป็นหลักการ

แนวคิดเกี่ยวกับบริหาร

ความหมายของการบริหาร มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของบริหารไว้หลากหลาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้ Drucker (1980) ได้กล่าวว่า การบริหาร คือ ศิลปะในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกับผู้อื่น การทำงานต่าง ๆ ให้ลุล่วงไป โดยอาศัยคนอื่นเป็นผู้ทำภายในสภาพองค์การที่กล่าวนั้น ทรัพยากรด้านบุคคลจะเป็นทรัพยากรหลักขององค์กรที่เข้ามาร่วมกันทำงานในองค์กร ซึ่งคนเหล่านี้จะเป็นผู้ใช้ทรัพยากรด้านวัตถุอื่น ๆ เช่น เครื่องจักร อุปกรณ์ วัตถุดิบ เงินทุน รวมทั้งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อผลิตสินค้าหรือบริการออกจำหน่ายและตอบสนองความพอใจให้กับสังคม Hodgson (1969) ได้ให้ความหมายว่า การบริหาร เป็นกิจกรรมชนิดหนึ่งที่เกิดขึ้นในการทำงานทั้งหน่วยงานของรัฐและองค์กรทางธุรกิจที่ทำงานต่าง ๆ ในกระบวนการจะได้รับผลมากขึ้นขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่าง ๆ ที่ร่วมกันทำให้บรรลุจุดหมาย หรืออาจกล่าวสั้น ๆ ว่า การบริหาร หมายถึง การที่องค์กรใช้คนและวัสดุในการไปถึงความต้องการที่กำหนดไว้

Achinsamacharn (2001) ได้กล่าวถึงความหมายของการบริหารว่า การบริหารเป็นกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารในองค์กรและมีหน้าที่สั่งการเพื่อให้ความสะดวกในการทำงานของกลุ่มคนที่มีวัตถุประสงค์เดียวกัน Sararatana (2005) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหาร หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กรโดยอาศัยหน้าที่ทางการบริหารที่สำคัญ เช่น การวางแผนการจัดองค์กร การนำ และการควบคุมในกรณีหน้าที่ทางการบริหาร Santiwong (2007) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหาร หมายถึง งานของหัวหน้าหรือผู้นำที่จะต้องกระทำเพื่อให้กลุ่มต่าง ๆ ที่มีคนหมู่มากมาอยู่รวมกัน และร่วมกันทำงานเพื่อวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้จนสำเร็จผลโดยได้ประสิทธิภาพ กล่าวอย่างง่าย ๆ การบริหาร คือ การทำให้งานเสร็จลงได้โดยอาศัยคนอื่นเป็นผู้ทำให้เสร็จนั่นเอง

Asavapoom (1994) ให้ความหมายของการบริหารว่า เป็นการใช้ภาวะผู้นำในการระดมและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามภารกิจขององค์กรให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และ Mettakarunjit (2010) ได้กล่าวถึงความหมายของการบริหารว่า เป็นกระบวนการในการบริหาร ซึ่งประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ คน ทรัพยากรที่ใช้ในการบริหาร การดำเนินการในลักษณะ กระบวนการและการทำงานเป็นทีม คือ การทำงานตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป

สรุปได้ว่า การบริหารเป็นบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันใช้เทคนิค กระบวนการและทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ไปดำเนินกิจกรรมด้วยกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

ความหมายของการเรียนรู้

การเรียนรู้เป็นตัวจักรสำคัญในการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และเกิดทักษะชีวิตตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา และมีนักวิชาการศึกษาได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ไว้อย่างหลากหลายดังต่อไปนี้ Khowtakul (1998) ให้ความหมายว่า การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม หรือจากการฝึกหัด รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงปริมาณความรู้ของผู้เรียน ด้าน Khaemmanee (2007) ให้ความหมายว่าการเรียนรู้มี 2 ประการ คือ การเรียนรู้ในความหมายของกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งหมายถึง การดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนหรือการใช้วิธีการต่าง ๆ ที่ช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ และการเรียนรู้ในความหมายของผลการเรียนรู้คือ ความรู้ ความเข้าใจในสาระต่าง ๆ ความสามารถในการกระทำ การใช้ทักษะ กระบวนการต่าง ๆ รวมถึงความรู้สึก เจตคติ อันเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้หรือการใช้วิธีการเรียนรู้ กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การเรียนรู้มีลักษณะเป็นทั้งผลลัพธ์อันเป็นเป้าหมายปลายทางและเป็นวิธีการที่นำไปสู่เป้าหมาย ขณะที่ Phonkul (2001) ให้ความหมายว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องหรือการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากการฝึกปฏิบัติหรือได้รับประสบการณ์ และ Panmanee (2003) ให้ความหมายว่าการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเดิมสู่พฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวร และเป็นผลมาจากประสบการณ์ หรือการฝึกหัด มิใช่เป็นผลจากการตอบสนองตามธรรมชาติ สัญชาตญาณ

วุดภาวะ พิชยาต่าง ๆ อุบัติเหตุ หรือความบังเอิญ Chatbanchachai (2006) ให้ความหมายว่า การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งทางด้านสมอง การกระทำและประสบการณ์ โดยเกี่ยวข้องกับ ความจำ ความเข้าใจ การนึกคิด การรับรู้ การวิเคราะห์ และการแก้ปัญหา การเรียนรู้ในเรื่องใด สามารถเข้าใจถึงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การกระทำที่มีกระบวนการทางความคิด มาเกี่ยวข้องพร้อมกับการปฏิบัติ

พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2555 ให้ความหมายของการเรียนรู้ไว้ว่า หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการเรียนรู้ที่บุคคลใช้ในการสร้างความหมายของข้อมูล และสิ่งเร้าต่างๆ ที่รับเข้ามาทางประสาทสัมผัส ให้เกิดเป็นความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ ความรู้สึก และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ จากประสบการณ์และการฝึกหัดอบรมบ่มนิสัย ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และ Wiangwalai (2013) ให้ความหมายว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปจากเดิม เป็นผลมาจากการได้รับประสบการณ์ การฝึกหัดหรือฝึกฝนบ่อย ๆ พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงรวมถึงพฤติกรรมทั้งหมดที่มนุษย์แสดงออกมา ซึ่งจะแยกได้เป็น 3 ด้าน 1. พฤติกรรมทางสมอง (Cognitive) หรือพุทธิพิสัย เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง (Fact) ความคิดรวบยอด (Concept) และหลักการ (Principle) 2. พฤติกรรมด้านทักษะ (Psychomotor) หรือทักษะพิสัย เป็นพฤติกรรมทางกล้ามเนื้อแสดงออกทางด้านร่างกาย 3. พฤติกรรมทางด้านรู้สึก (Affective) หรือจิตพิสัย เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายใน

จากความหมายของการเรียนรู้ สรุปได้ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อันเกิดจากประสบการณ์ ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และการฝึกปฏิบัติจนทำให้เกิดความสามารถในการกระทำนั้นอย่างถาวร จึงเป็นเหตุให้ผู้สอนต้องตระหนักถึงทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อนำไปพัฒนาผู้เรียนต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

ความเป็นมาของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศไทย ความสนใจศึกษาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของชาวต่างชาติมีมานานแล้ว เนื่องจากคนไทยติดต่อกับชาวต่างชาติมาเป็นเวลานาน หากสืบย้อนกลับไปที่ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในช่วงแรกเป็นลักษณะของการศึกษาตามอัธยาศัย ดังปรากฏในรายงานของเจ้าพระยาวิชาเยนทร์ หรือคอนสแตนติน ฟอลคอน (Constantine Phaulkon) ถึงองค์สันตะปาปากล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า “พวกบาทหลวงควรจะหัดภาษาไทยให้ถูกต้องเสียก่อนจึงจะทำให้ผู้อื่นเชื่อตาม” แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารกับคนไทยและคงมีชาวต่างชาติที่เรียนและใช้ภาษาไทยได้ดีพอสมควร จึงนับได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะของการศึกษาตามอัธยาศัย

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ มีหลักฐานว่า ภรรยามิชชันนารีชาวอเมริกันชื่อ แอนน์ เฮาส์โทน์ จัดสัน (Ann Hasseltine Judson) ภรรยา ของศาสตราจารย์ อะโดนิราม จัดสัน (Adoniram Judson) เรียน

ภาษาไทยประมาณครึ่งปีก็สามารถแปลคัมภีร์แมทธิว (Gospel of Matthew) เป็นภาษาไทยและจัดพิมพ์ในปี 2362 ต่อมา ดร.แดน บีช บรัดเลย์ Dan Beach Bradley) ได้ซื้อแท่นพิมพ์จากประเทศสิงคโปร์นำเข้ามาในกรุงเทพฯ ตั้งเป็นโรงพิมพ์แห่งแรกในปี 2375 (Hiranpradit, 2002)

ต่อมาปี 2495 ศูนย์ภาษาแห่งสมาพันธ์มหาวิทยาลัยอเมริกาหรือ American University Association Language Center (AUALC หรือ AUA) ซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างชาวไทยและชาวสหรัฐอเมริกาผ่านการเรียนการสอนและขนบธรรมเนียมประเพณีได้สร้างแบบเรียนภาษาไทยใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศไทย ชื่อ AUA Language Center Thai Course และปี 2498 มีโรงเรียนที่ก่อตั้งขึ้นโดยคริสตจักรของพระคริสต์ (Church of Christ) เปิดสอนภาษาไทยให้กับมิชชันนารีที่เดินทางเข้ามาเผยแผ่ศาสนาคริสต์ในประเทศไทย ปัจจุบันคือโรงเรียน Union Language School ต่อมาในปี 2516 โรงเรียนภาษาและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษานอกระบบ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ถือกำเนิดพร้อมกับการก่อตั้งสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) ด้วยเล็งเห็นความสำคัญของภาษาที่เป็นสื่อกลางสำคัญในการสื่อสารและถ่ายทอดความรู้ด้านเทคโนโลยีจากประเทศญี่ปุ่นสู่ประเทศไทย โดยเปิดให้บริการสอนภาษาไทยระดับพื้นฐานจนถึงระดับสาขาวิชาชีพ สรุปได้ว่าการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในช่วงระยะเวลาดังกล่าวได้พัฒนาจากการศึกษาตามอรรถาจารย์มาเป็นลักษณะของการศึกษานอกระบบ

สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย สำนักรวบรวมว่า สถาบันการศึกษาของไทยหลายแห่ง เริ่มเปิดสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างชาติ เมื่อประมาณปี 2530 เป็นต้นมา โดยเริ่มจากสถาบันภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล เปิดหลักสูตรภาษาไทยระดับกลางในระดับประกาศนียบัตร สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ เมื่อปี 2533 ศูนย์ไทยศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เปิดหลักสูตรการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ เมื่อปี 2534 คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เปิดหลักสูตรนานาชาติ สาขาไทยศึกษาในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก สำหรับผู้เรียนชาวไทยและชาวต่างชาติเมื่อปี 2534 และคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เปิดหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้เรียนชาวไทยและชาวต่างชาติในระดับประกาศนียบัตร เมื่อปี 2546 และในระดับปริญญาโท เมื่อปี 2549 (Wiboonyasarin, 2020)

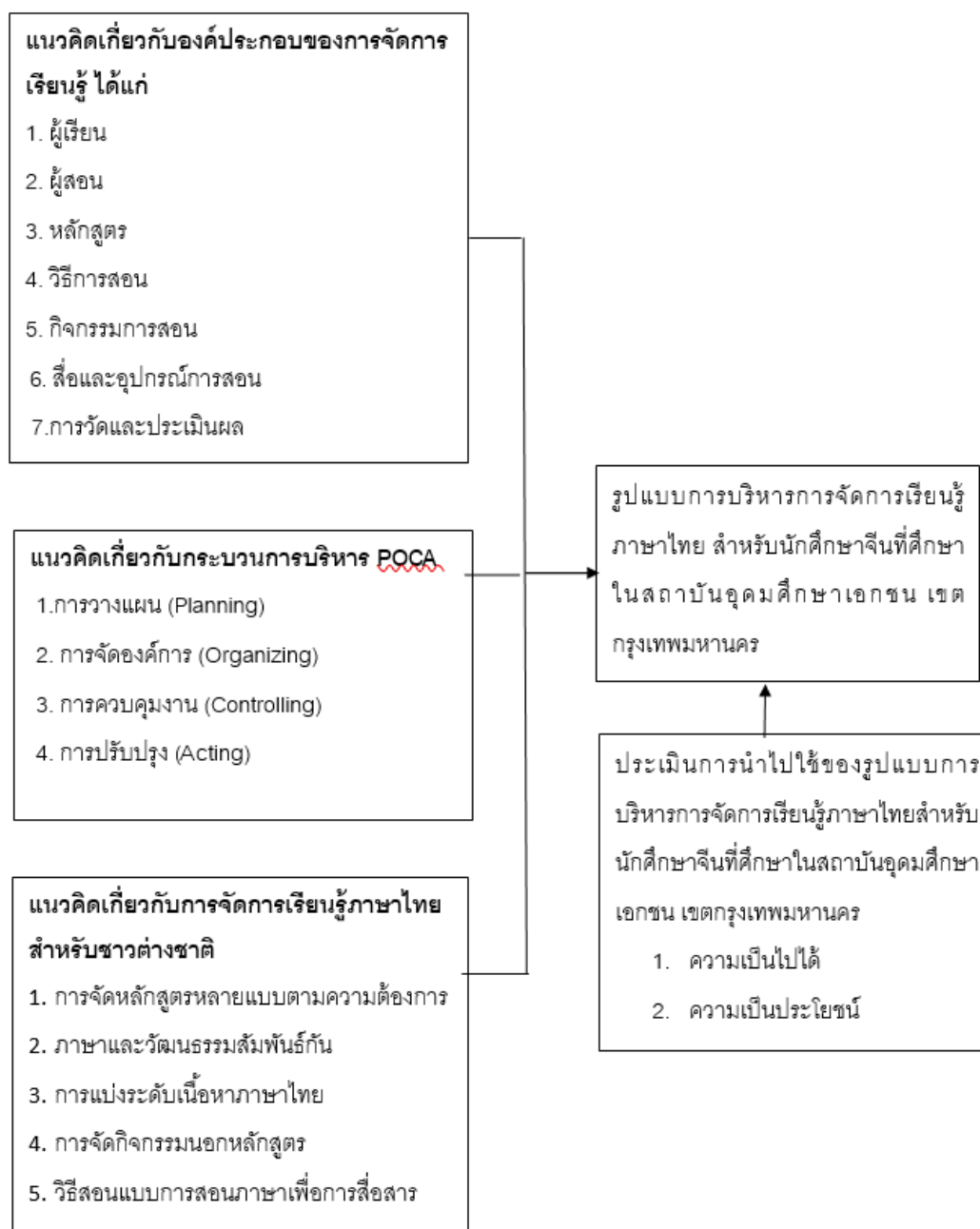
ปัจจุบันมหาวิทยาลัยหลายแห่งต่างเริ่มเปิดหลักสูตรลักษณะดังกล่าวในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทเพิ่มขึ้น อาทิ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ การจัดการศึกษาลักษณะนี้ถือว่าการพัฒนาเข้ามาสู่ลักษณะของการศึกษาในระบบ นอกจากนี้ยังเปิดหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น อาทิ หลักสูตรภาษาไทย (ปัจจุบันใช้ชื่อ หลักสูตรภาษาและการสื่อสาร) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ได้จัดการเรียนการสอน

ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติมาตั้งแต่ปี 2544 ในลักษณะของการจัดหลักสูตรและการสอนตามความต้องการของผู้เรียนหรือให้สอดคล้องกับรายวิชาในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาต่างชาติเพื่อให้สามารถเทียบโอนหน่วยกิตได้ครบถ้วนตรงตามโครงสร้างหลักสูตรของตน และจัดหลักสูตรระยะสั้นภาคฤดูร้อนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มอีกด้วย (Wiboonysarin, 2020)

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนภาษาไทยภาษาสำหรับชาวต่างชาติไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพียงวิธีการเรียนรู้ภาษา ความรู้ในภาษาไทยของผู้สอนและความรู้ด้านภาษาของผู้เรียนเท่านั้น แต่หากมีปัจจัยด้านอื่นประกอบอีกหลายด้าน เช่น จิตวิทยาและวิธีการสอน เป็นต้น รวมถึงคุณสมบัติที่ดีของผู้สอนด้วย

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ทั้งวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สภาพของการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มวิชาภาษาไทย อาจารย์สอนวิชาภาษาไทย และนักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาภาษาไทยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร สังกัด

มหาวิทยาลัย 6 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 457 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มวิชาภาษาไทย อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาจีนที่ศึกษาภาษาไทยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 6 แห่ง คือ ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มภาษาไทย ผู้สอน นักศึกษาจีน รวมทั้งสิ้น จำนวน 208 คน ได้มาโดยใช้ตารางกำหนดตัวอย่าง (Krejcie & Morgan, 1970) และสัดส่วนแบบแบ่งชั้นภูมิ (Proportional stratified random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานครมีลักษณะเป็นแบบคำถามปลายปิด (Close-ended Question) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80–1.00 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .975

สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มวิชาภาษาไทย อาจารย์สอนวิชาภาษาไทย และนักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาภาษาไทยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร สังกัดมหาวิทยาลัย 6 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 457 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มวิชาภาษาไทย อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาจีนที่ศึกษาภาษาไทยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร 6 แห่ง คือ ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มภาษาไทย ผู้สอน นักศึกษาจีน รวมทั้งสิ้น จำนวน 208 คน ได้มาโดยใช้ตารางกำหนดตัวอย่าง (Krejcie & Morgan, 1970) และสัดส่วนแบบแบ่งชั้นภูมิ (Proportional stratified random sampling)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คนที่เป็นผู้ประเมินร่างรูปแบบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินเกี่ยวกับร่างรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ +1 หมายถึง มีความเป็นถูกต้อง มีความเหมาะสม และ 0 หมายถึง ไม่มีความถูกต้อง ไม่มีความเหมาะสม

สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (EFA) และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) และค่าไค-สแควร์ (Chi-square)

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์โดยผู้ทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้อาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มวิชาภาษาไทย อาจารย์ผู้สอนจากสถาบันอุดมศึกษา 6 แห่ง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ หัวหน้ากลุ่มวิชาภาษาไทย อาจารย์ผู้สอนมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ โดยเลือกใช้ตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 20 คน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบประเมินเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้อาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ +1 หมายถึง มีความเป็นไปได้ มีความเป็นประโยชน์ และ 0 หมายถึง ไม่มีความเป็นไปได้ ไม่มีความเป็นประโยชน์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยใช้คือ ค่าไค-สแควร์ (Chi-square)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพของการบริหารจัดการเรียนรู้อาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 1 ผลการบริหารจัดการเรียนรู้อาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

การบริหารจัดการเรียนรู้อาษาไทย	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
ผู้เรียน	3.73	.622	มาก	7
ผู้สอน	4.14	.554	มาก	5
หลักสูตร	4.21	.618	มาก	2
วิธีการสอน	4.16	.568	มาก	4
กิจกรรมการสอน	4.17	.611	มาก	3
สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน	4.25	.556	มาก	1
การวัดและประเมินผล	4.12	.529	มาก	6
รวม	4.11	.463	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.11, S.D. = .463) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.25, S.D. = .556) รองลงมา คือ หลักสูตรมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.21, S.D. = .618) และผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = , S.D. = ($\bar{x}$ = 3.73, S.D. = .622)

ตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

ผลวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (exploratory factor analysis – EFA) ของการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ผลจากการหมุนแกน เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกตัวแปรที่สำคัญจากองค์ประกอบที่เกิดขึ้นจากการหมุนแกน โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบมาตรฐาน (factor standardized coefficient) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (Prasitrat, (2011) เป็นตัวแปรสำคัญ มีผลการศึกษาเบื้องต้น ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลองค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถาม	จำนวนข้อ		Bartlett's Test Sphericity		
	คำถาม (ตัวแปร)	KMO	Approx. Chi-square	df	Sig.
การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับ นักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร	36	.932	3638.634	630	.000

จากตารางที่ 2 พบว่า ข้อมูลทั้งหมดสามารถสกัดองค์ประกอบได้เป็น 6 องค์ประกอบหลัก ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 58.055 สำหรับผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ ได้ค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบมาตรฐาน

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบมาตรฐาน โดยการหมุนแกนอโรคอนอลแบบวาริแมกซ์ ขององค์ประกอบเชิงสำรวจการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับ นักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

1		2		3		4		5	
A6	.701	A34	.679	A27	.613	A15	.641	A3	.760
A13	.699	A29	.617	A25	.601	A17	.553	A4	.736
A23	.629	A8	.611	A20	.589	A18	.549	A5	.724
A22	.608	A30	.574	A31	.556	A14	.532	A2	.700
A21	.596	A19	.570	A28	.521	A12	.531	A1	.563
A10	.576	A36	.465	A32	.519	A9	.501		
A7	.523			A26	.478	A16	.469		
A11	.454								

จากตารางที่ 3 ผู้วิจัยกำหนดองค์ประกอบเชิงสำรวจการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ต้องมีข้อคำถามที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า .20 และมีองค์ประกอบมากกว่า 3 ตัวแปรขึ้นไป จึงสามารถได้องค์ประกอบใหม่ 5 องค์ประกอบ 33 ตัวแปรประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 มี 8 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 2 มี 6 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 3 มี 7 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 4 มี 7 ตัวแปร และองค์ประกอบที่ 5 มี 5 ตัวแปร โดยมีรายละเอียดดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ผู้สอนที่ดี มี 8 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) ผู้สอนเข้ารับการอบรมเฉพาะด้านเพื่อพัฒนาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ 2) เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรตรงตามความต้องการของผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตได้ 3) จัดกิจกรรมนอกชั้นเรียนสำหรับผู้เรียนตามสภาพแวดล้อมของสังคมและวัฒนธรรมไทย 4) จัดกิจกรรมที่ครอบคลุมการส่งเสริมทักษะภาษาไทยทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้กับผู้เรียน 5) จัดกิจกรรมที่ครอบคลุมการส่งเสริมทักษะภาษาไทยทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้กับผู้เรียน 6) ผู้สอนมีการกระตุ้นและให้กำลังใจผู้เรียนในการฝึกใช้ภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอ 7) ผู้สอนมีโอกาสเข้าประชุมทางวิชาการภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง 8) เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรเน้นความรู้ภาษาไทยที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบที่ 2 การวัดและประเมินผล มี 6 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) ชี้แจงผู้เรียนทุกครั้งในการประเมินผลการเรียนรู้โดยต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ตามที่หลักสูตรกำหนด 2) วัดและการประเมินผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 3) ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี 4) กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติ

เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไว้ชัดเจน 5) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยมีความหลากหลายและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา 6) ควบคุมและดำเนินการวัดผลการเรียนอย่างมีระบบและถูกต้องตามระเบียบที่วางไว้

องค์ประกอบที่ 3 สื่อการสอน มี 7 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความเพียงพอกับจำนวนผู้เรียนในการฝึกปฏิบัติทักษะต่าง ๆ 2) การใช้สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาในหลักสูตร 3) จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริงของผู้เรียนเป็นประจำ 4) จัดอบรมผู้สอนเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน 5) การใช้สื่อประเภทสื่อบันทึก เช่น ละคร ภาพยนตร์ หรือเพลงซึ่งคัดเลือกเนื้อหาและภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน 6) ส่งเสริมให้ผู้สอนสร้างและปรับปรุงพัฒนาแบบทดสอบในการวัดและประเมินผล 7) สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนเหมาะสมกับการพัฒนาทางภาษาด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 4 วิธีการสอน มี 7 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดวิเคราะห์ และแก้ไขปัญหา 2) สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) จัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียน 4) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกใช้คำให้เหมาะสมสอดคล้องกัน ได้มีส่วนร่วมในห้องเรียน 5) เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรมีความสอดคล้องกับสถานการณ์และความเป็นอยู่ในปัจจุบัน 6) ผู้สอนมีการพัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพและวิสัยทัศน์อยู่เสมอ 7) กำหนดหัวข้อเนื้อหาที่ใช้ในการสอนแต่ละเรื่องอย่างชัดเจน

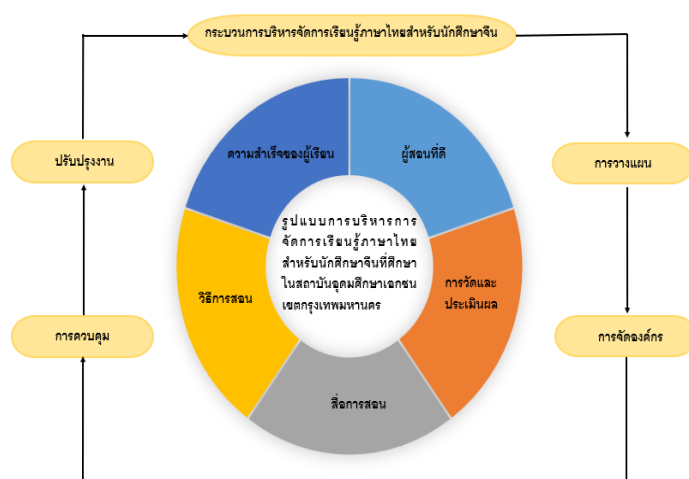
องค์ประกอบที่ 5 ความสำเร็จของผู้เรียน มี 5 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) ผู้เรียนมีวินัย 2) ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย 3) ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออก 4) ผู้เรียนเข้าร่วมทำงานกับกลุ่ม แสดงความคิดเห็นยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน 5) ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

ผลวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis – CFA) ของรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

จากผลการวิเคราะห์ทั้งหมดสรุปได้ว่า องค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสามารถวัดได้จริงด้วยตัวแปร 5 ตัวแปร ตามที่กำหนดไว้ เรียงตามค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) จากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ สื่อการสอน(X3) ผู้สอนที่ดี(X1) วิธีการเรียน(X4) การวัดและประเมินผล(X2) และความสำเร็จของผู้เรียน(X5) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.93, 0.91, 0.90, 0.90, และ 0.63 ตามลำดับ และรูปแบบมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี

ผลการร่างรูปแบบบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยนำองค์ประกอบที่สร้างจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการสัมภาษณ์เกี่ยวกับกระบวนการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร แล้วนำมาร่างเป็นรูปแบบ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 2 ร่างรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

จากการวิเคราะห์แบบประเมินร่างรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร โดยหาค่าไค-สแควร์ (Chi-square) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สรุปผลมีความเหมาะสม และความถูกต้อง ทุกองค์ประกอบย่อยและทุกตัวแปรมีความสอดคล้องกัน ($p\text{-value} > .05$)

ตอนที่ 3 ผลประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์โดยผู้ทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาจากการทดสอบไค-สแควร์แบบอิสระ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือทดสอบดูว่า ผลการประเมินความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์มีความสอดคล้องกันหรือไม่ ผลการวิเคราะห์พบว่า ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ทุกองค์ประกอบย่อยและทุกตัวแปรไม่มีความแตกต่างกัน ($p\text{-value} > .05$)

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 208 คน และศึกษาข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 6 คน ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 208 คน และตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ขั้นตอนที่ 3 ประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์โดยผู้ทดลองใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ทดลองใช้กับมหาวิทยาลัยนวัตกรรมกรุงเทพ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบประเมินโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) และค่าไค-สแควร์ (Chi-square) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

การบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = .463) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = .556) รองลงมา คือ หลักสูตรมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = .618) และผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = .622) สอดคล้องกับ Kohren (2020) ได้สรุปผลสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยในระดับมัธยมศึกษาตามหลักสูตรโรงเรียนนานาชาติในด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ด้านนิเทศการศึกษาและด้านการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมเอกชน ในภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ขั้นตอนที่ 2 ผลสร้างรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

จากการกำหนดองค์ประกอบเชิงสำรวจขององค์ประกอบบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน ต้องมีข้อคำถามที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า .20 และมีองค์ประกอบมากกว่า

3 ตัวแปรขึ้นไป จึงสามารถได้องค์ประกอบใหม่ 6 องค์ประกอบ 33 ตัวแปรประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 มี 8 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 2 มี 6 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 3 มี 7 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 4 มี 7 ตัวแปร และองค์ประกอบที่ 5 มี 5 ตัวแปร 6) กระบวนการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน

4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การจัดองค์การ การควบคุม สอดคล้องกับ Ketruang, Chaemchoy and Chatrupracheewin (2017) ได้สรุป ผลการสร้างรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ การวางแผน การนำแผนไปปฏิบัติ การนิเทศติดตามและการประเมิน องค์ประกอบที่ 2 การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ การกำหนดหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล การวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร องค์ประกอบที่ 3 เป้าหมายด้านคุณภาพผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์โดยผู้ทดลองใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

จากการวิเคราะห์แบบประเมินทดลองใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร โดยหาค่าไค -สแควร์ (Chi-square) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สรุปผลมีความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ทุกองค์ประกอบย่อย และทุกตัวแปรมีความสอดคล้องกัน ($p\text{-value} > .05$) และสอดคล้องกับ Srisawad (2022) ได้สรุปผลรูปแบบการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าทดลองใช้และประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลที่ได้มาสร้างเป็นองค์ความรู้ มีดังนี้

1) ความสำเร็จของผู้สอน 2) ผู้สอนที่ดี 3) วิธีการสอน 4) สื่อการสอน 5) การวัดผลประเมินผล ดังปรากฏในภาพที่ 3

ภาพที่ 3 รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน
ที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

สรุป

รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มี 6 องค์ประกอบหลัก ประกอบด้วย ได้แก่ 1) ผู้สอนที่ดี 2) วิธีการสอน 3) สื่อการสอน 4) การวัดและประเมินผล และ 5) ความสำเร็จของผู้เรียน 6) กระบวนการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การจัดองค์การ การควบคุม และปรับปรุงงาน ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ในการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน ที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ทุกองค์ประกอบย่อยและทุกตัวแปรมีความสอดคล้องกัน ($p\text{-value} > .05$)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการนำรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนไปใช้อย่างเป็นระบบ โดยศึกษาคู่มือการนำรูปแบบไปใช้ รวมถึงวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ เพื่อให้สามารถนำรูปแบบไปใช้ให้เหมาะสมกับบริบทการเรียนการสอนของแต่ละสถานศึกษา
2. ในการนำรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ไปใช้ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องสร้างความตระหนักและให้ความสำคัญ โดยเฉพาะการเรียนรู้และทำงานร่วมกันภายในและนอกสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาแนวทางการบริหารและพัฒนา รูปแบบที่มีความเหมาะสมและทันต่อสถานการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยของสังคมและโลกปัจจุบันต่อไป

2. ควรศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของสถาบันอุดมศึกษาในไทยร่วมกับในประเทศต่าง ๆ ที่มีการเปิดสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

References

- Asavapoom, S. (1994). *Development of educational administration models*. Chulalongkorn University.
- Achinsamacharn, C. (2001). *Educational administration*. Bangkok Supplementary Media Center.
- Chatbanchachai, S. (2006). *Learning process: concepts, meanings, and lessons in Thai society*. The Project to enhance learning for a happy community.
- Chairerk, W. (2006). *Learning characteristics and learning strategies of foreigners who study Thai as a foreign language*[Master's thesis, Chiang Mai University].
- Drucker, F. P. (1980). *Practice of Management*. Charles E. Tuttle Company.
- Good, C. V. (2005). *Dictionary of Education* (5th ed.). McGraw-Hill.
- Hiranpradit P. (2002). *Status of learning and teaching Thai language to foreigners in Thailand*. Liberal Arts Major, Sukhothai Thammathirat Open University.
- Hodgson, J. S. (1969). *Public Administration*. McGraw-Hill.
- Keeves, J.P. (1988). *Educational Research, Methodology, and Measurement: An International Handbook* (2nd ed.). Pergamon.
- Ketruang, W., Chaemchoy, S., & Chatrupracheewin, C. (2017). Learning Management Model of English Communication for students in Small-Sized Opportunity Expansion Schools. *Journal of Education and Innovation*, 19(3), 313–328. https://So06.Tci-Thaijo.Org/Index.Php/Edujournal_Nu/Article/View/100971
- Khaemmanee, T. (2007). *Teaching Science: Knowledge for Organizing an Effective Learning Process* (2nd ed.). Chulalongkorn University.
- Khowtakul, S. (1998). *Educational psychology* (4th ed.). Chulalongkorn University.
- Kohren, T., Pimsan, N., & Tanawutpornpinit, S. (2020). The Learning Management Model of Curriculum for Thai Language, Thai Culture and Thai History in International Secondary Schools. *Journal of Educational Review Faculty of Educational in MCU*, 7(2), 242–254. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDMCU/article/view/244058>

- Krejcie, R.V., & Morgan, D.W. (1970) Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30, 607–610.
<https://doi.org/10.1177/001316447003000308>
- Mettakarunjit, M. (2010). *Modern education management: people, local government organizations and government agencies* (2nd ed.). Bookpoint.
- Phaengsorn, R. (2022). *The science of teaching Thai as a foreign language* (3rd ed.). Chulalongkorn University.
- Phonkul, C. (2001). *A learning management model that emphasizes student-centeredness*. Chulalongkorn University.
- Prasitrat, S. (2011). *Project evaluation: principles and applications* (2nd ed.). Samlada.
- Panmanee, A. (2003). *Creative psychology of teaching and learning*. YAIMAI.
- Srisawad, S. (2022). *The Academic Administration Model in the 21st Century for Schools in Bangkok Metropolitan Administration*[Doctoral dissertation, North Bangkok University].
- Santiwong, T. (2007). *Organization and management* (9th ed.). Thaiwattanapanich.
- Saratana, W. (2005). *School administrators: three dimensions of professional development towards effective administrators*. Thipwisut.
- Somnam, S. et al. (2009). *Learning characteristics and language learning strategies of Chinese students studying Thai as a foreign language at higher education institutions*. FEU Academic Review, 2(2). <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/FEU/article/view/27029>
- Thepkraiwin P. (2011). *The Development of Collaborative Network Model for Educational Quality Management in Small Sized Primary Schools*[Doctoral dissertation, Khon Kaen University].
- Wiangwalai, S. (2013). *Learning Management*. Odeon Store.
- Wiboonsri, Y. (2001). *Project evaluation: concepts and practices* (2nd ed.). Chulalongkorn University.
- Wiboonyasarin, W. (2020). *Teaching Thai as a foreign language: Concepts to practice*. Faculty of Humanities and Social Sciences. Suan Dusit University. <https://anyflip.com/ezyik/zccf/>